

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Z. P.
bytem X

zastoupeného

JUDr. Radkem Bechyně
advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín,

proti

žalovanému

Ministerstvo dopravy
se sídlem nábr. Ludvíka Svobody 1222/12, Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2025, č. j. MD-47160/2025-160/3,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), č. j. MHMP 2059930/2024/Raj, spis. zn. S-MHMP 1972173/2024, ze dne 19. 12. 2024, byly podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“), zamítnuty námitky žalobce jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrzen ke dni 28. 10. 2024.
2. Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, o němž rozhodl žalovaný zamítavě žalobou napadeným rozhodnutím.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce svou aktivní legitimaci opírá o ustanovení § 65 odst. 1 a 2 soudního řádu správního. Uvádí, že byl napadeným rozhodnutím žalovaného zkrácen na svých veřejných subjektivních právech, resp. že postupem správních orgánů byl zkrácen na právech, která mu přísluší, a to způsobem, jenž měl za následek nezákonnost vydaného rozhodnutí.
4. V první žalobní námitce žalobce vytýká odvolacímu správnímu orgánu, že zcela ignoroval jím předložené důkazy a návrhy. Zdůrazňuje, že v rámci odvolacího řízení předložil řadu rozhodnutí různých správních orgánů ve věcech shodných či obdobných, z nichž je podle něj zřejmé, jakým způsobem se tyto správní orgány zabývaly kvalitou a formální správností jednotlivých rozhodnutí vydaných v blokovém řízení, a jak po jejich posouzení dospěly k závěru, že taková rozhodnutí jsou — či naopak nejsou — způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
5. Žalobce odkazuje zejména na rozhodnutí č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo ze dne 6. 1. 2020 a č. j. MUCE 20786/2019 SO, z nichž podle jeho názoru vyplývá ustálená správní praxe spočívající v tom, že správní orgány posuzují způsobilost jednotlivých rozhodnutí, která jsou podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Tak činí zejména v situaci, kdy odvolatel v odvolání výslovně požaduje provedení takového posouzení a upozorňuje na možnou nezpůsobilost podkladů.
6. Obdobný procesní postup podle žalobce vyplývá i z dalších jím citovaných rozhodnutí, zejména č. j. KUJCK-24343/2020 ze dne 13. 2. 2020 a č. j. ŘP/741/19-16/Ka. Z těchto rozhodnutí má být podle žalobce patrné, že jiné správní orgány podrobně hodnotily jednotlivé pokutové bloky a zkoumaly, zda splňují kritéria potřebná k tomu, aby mohly být považovány za relevantní a způsobilý podklad pro záznam bodů v registru řidičů.
7. Žalobce v této souvislosti poukazuje na zásadu legitimního očekávání, která je vyjádřena ve správním řádu a která vyžaduje, aby správní orgány v obdobných věcech rozhodovaly

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

shodně či alespoň obdobně. Připouští, že tato zásada se formálně vztahuje především na rozhodovací činnost jednoho konkrétního správního orgánu; nicméně v případě orgánů veřejné moci, které působí na úrovni krajů, jichž je v České republice pouze třináct, má žalobce za to, že je namístě předpokládat přítomnost ustálené či alespoň obdobné rozhodovací praxe při posuzování případů, které mají stejné nebo velmi podobné skutkové okolnosti.

8. Žalobce připouští, že v českém právním systému neexistuje závazné precedenční právo, avšak podle jeho názoru samotné uplatňování zásady legitimního očekávání fakticky zavádí povinnost rozhodovat v obdobných věcech obdobným způsobem. Pokud proto jeden správní orgán ve shodných případech podrobně přezkoumává jednotlivé pokutové bloky a posuzuje jejich způsobilost, není podle žalobce přiléhavé, aby jiný správní orgán — byť se stejnou věcnou působností, ale jinou územní působností — rozhodoval zcela odlišně.
9. Takový postup by podle žalobce nevyhnutelně vedl k narušení zásady rovnosti účastníků před zákonem, neboť rozdílné výsledky řízení by pak byly určovány toliko místní příslušností správního orgánu, nikoliv samotnou podstatou věci či argumentací účastníků.
10. Ve druhé žalobní námitce žalobce namítá nezpůsobilost jednotlivých podkladů, na jejichž základě byl proveden záznam bodů do registru řidičů. Žalobce uvádí, že v odvolání podrobně zpochybnil jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení a navrhl jejich individuální posouzení. Odvolací správní orgán však podle žalobce zaujal nesprávný právní názor, když uvedl, že tyto podklady posuzovat nemůže, ačkoli správní praxe popsaná v první žalobní námitce svědčí o opaku.
11. Odvolací orgán se podle žalobce omezil pouze na oznámení věcně příslušných oddělení Policie České republiky, která oznamovala, že žalobce měl spáchat konkrétní přestupek, jenž s ním byl v blokovém řízení projednán, a že bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Podle žalobce nemůže být takové oznámení samo o sobě dostatečným důkazem, a musí být vždy porovnáno s konkrétním rozhodnutím v blokovém řízení, k němuž se vztahuje. Jedině tak lze vyloučit chybu způsobenou lidským faktorem nebo dokonce svévoli orgánu veřejné moci.
12. Žalobce respektuje názor odvolacího orgánu, že blokové řízení je specifickým druhem řízení s vlastními procesními pravidly. Tento argument však podle něj nemůže legitimizovat nedostatky, které jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení vykazují z hlediska zákonem vyžadovaných obsahových náležitostí. Žalobce poukazuje na rozhodnutí z blokových řízení série HG/2014, číslo bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677, z nichž podle něj vyplývá, že tato rozhodnutí nesplňují požadavky na dostatečnou individualizaci skutku, jak byla vymezena v judikatuře Nejvyššího správního soudu. Naproti tomu z rozhodnutí série FC/2013, číslo bloku C 1404971, má být zřejmé, že takové rozhodnutí lze vydat v souladu se zákonnými požadavky.
13. Podle žalobce uvedená rozhodnutí potvrzují, že i přes specifika blokového řízení je třeba, aby rozhodnutí vydaná tímto způsobem obsahovala jasné a jednoznačné vymezení skutku, tj. aby bylo zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání dojít, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká povinnost vyplývající ze zákona byla porušena.
14. Rozhodnutí by podle žalobce měla vždy obsahovat identifikační údaje přestupce, údaj o místě a době spáchání přestupku, jakož i konkrétní popis jednání, kterým měl být přestupek

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

spáchán. Poukaz odvolacího správního orgánu na to, že přestupce svým podpisem dává souhlas s projednáním věci v blokovém řízení a potvrzuje správnost údajů uvedených v pokutovém bloku, považuje žalobce za zcela mylný a nepřípustný. Není možné, aby za zákonnost rozhodnutí správního orgánu odpovídal přestupce. Po přestupci nelze ani spravedlivě požadovat, aby disponoval takovou úrovní právních znalostí, která by mu umožnila posoudit správnost rozhodnutí, a případně upozornit na jeho vadnost.

15. Žalobce dále poukazuje na rozhodnutí Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, č. j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP, které podle něj dokládá, že nedostatky rozhodnutí v blokovém řízení mohou vést k jejich zrušení. V uvedeném rozhodnutí odvolací policejní orgán podle žalobce zrušil rozhodnutí vydané formou příkazového bloku podle § 77 odst. 3 a § 98 správního řádu, a dospěl k závěru, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a je v rozporu se zákonem.
16. V jiném rozhodnutí, na které žalobce rovněž odkazuje, se odvolací policejní orgán vyjádřil obdobně a dále upozornil na ustanovení § 92 odst. 2 písm. f) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, které stanoví taxativní výčet náležitostí rozhodnutí o přestupku. Absence vymezení formy zavinění u fyzické osoby nepodnikající je podle názoru odvolacího policejního orgánu vždy porušením zákona.
17. Podle žalobce tedy policejní orgány v jím doložených případech porušily zákonné požadavky, když nedodržely taxativně stanovené náležitosti rozhodnutí. Takový postup vede k vydávání rozhodnutí v rozporu se zákonem a vytváří reálné riziko, že pokutové bloky budou ve správním řízení rušeny.
18. Pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, kdy v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu "rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)", kdy jednoznačným porušením povinnosti je pouze překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením, že mělo být porušeno ustanovení § 18 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb., který stanoví: "V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1." či ustanovení § 18 odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb., který stanoví: "Řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km.h-1; na dálnici a silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 130 km.h-1. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km.h-1." v případě překročení rychlosti stanovené obecnou úpravou, či případně porušení ustanovení § 4 písm. c) zák. č. 361/2000 Sb., který stanoví: "řídít se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace." v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti stanovené místní úpravou.
19. Námitky vztahující se ke konkrétním pokutovým blokům: **pokutovému bloku ze dne 28. 10. 2024, pokutovému bloku ze dne 19. 7. 2024, pokutovému bloku ze dne 4. 7. 2024, pokutovému bloku ze dne 16. 1. 2024.**
20. Žalobce vůči všem čtyřem pokutovým uplatňuje obsahově totožný okruh výhrad. Tvrdí, že bloková rozhodnutí vykazují zásadní formální i materiální nedostatky, které je činí nezpůsobilými být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Podle žalobce je společným jmenovatelem vad neúplnost, nečitelnost, nesrozumitelnost a absence údajů, bez nichž nelze přestupek individualizovat a přezkoumat.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

21. Souhrnně lze žalobní námitky vyjádřit v následujících tematických okruzích:
22. **Nedostatečná identifikace přestupce (kolonky č. 1–4)**
23. Žalobce tvrdí, že u všech bloků:
 - údaje o totožnosti přestupce jsou nečitelné či neúplné,
 - chybí rodné číslo a datum narození,
 - údaj o ověření totožnosti je formální, neúplný nebo zcela nedostatečný,
 - z údajů nelze ověřit, že přestupek spáchala právě osoba označená jako žalobce.
24. Podle žalobce tak není spolehlivě identifikováno, komu byla pokuta uložena.
25. **Neurčitá doba spáchání přestupku (kolonka č. 5)**
26. Ve všech případech má být podle žalobce:
 - datum a čas spáchání přestupku nečitelné, neúplné nebo uvedené vadným způsobem, místy údaj o čase zcela chybí.
27. Podle žalobce tak není možné zjistit, kdy měl být přestupek spáchán, což brání posouzení odpovědnosti.
28. Nejednoznačné či nesrozumitelné místo spáchání přestupku (kolonka č. 5)
29. Žalobce namítá jednotně:
 - název obce je uváděn pouze zkratkou, která není obecně srozumitelná,
 - údaj o ulici je nečitelný, neúplný nebo neuveden,
 - místo nelze určit dostatečně přesně.
30. Podle žalobce není možné provést jednoznačnou lokalizaci skutku.
31. **Neúplný a neurčitý popis přestupku (kolonka č. 5)**
32. Žalobce tvrdí:
 - popisy skutků jsou vágní, neurčité nebo neúplné,
 - z textu nelze vyvodit, jaké konkrétní jednání se mělo stát,
 - chybí jednoznačné propojení mezi popsáním skutkem a porušenou povinností.
33. Podle žalobce nejsou skutky individualizovány a nelze je odlišit od jiných jednání.
34. **Nedostatečně uvedená právní kvalifikace (kolonky č. 5 a 6)**
35. Žalobce namítá totožně ve všech případech:
 - právní kvalifikace je uváděna pouze zkratkou typu „§ 18“,
 - chybí uvedení konkrétního zákona, odstavce a písmene,
 - zápis je navíc často nečitelný.
36. Podle žalobce takto uvedená kvalifikace neumožňuje určit, jaká právní povinnost byla porušena a zda byla sankce uložena zákonně.
37. **Neuvedení formy zavinění (kolonka č. 7)**
38. Žalobce tvrdí, že:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- forma zavinění chybí ve všech blocích,
 - není uvedeno, zda šlo o nedbalost nebo úmysl.
39. Podle něj je tento údaj povinnou součástí rozhodnutí o přestupku.
40. **Nejasné určení výše pokuty (kolonka č. 8)**
41. Společnou námitkou je, že:
- výše pokuty je nečitelná, neúplná nebo chybí,
 - nelze porovnat údaj číslem a údaj slovy.
42. Podle žalobce tak není možné ověřit správnost uložené sankce.
43. **Nedostatky týkající se místa vydání, oprávněné osoby a podpisů (kolonky č. 9–11)**
44. Žalobce u všech bloků tvrdí:
- místo vydání je uvedeno nejasně nebo nečitelně,
 - údaje o oprávněné osobě jsou neúplné či neověřitelné,
 - podpis oprávněné osoby je chybějící nebo nečitelný,
 - datum vydání rozhodnutí a datum převzetí jsou uvedeny způsobem, který neumožňuje přezkum,
 - podpis přestupce je nečitelný či chybí; tím podle něj není prokázán souhlas s blokovým řízením.
45. **Obecná námitka nečitelnosti a nepřezkoumatelnosti kopií bloků**
46. Žalobce dále tvrdí, že:
- kopie blokových rozhodnutí jsou značně nečitelné,
 - z jejich obsahu nelze zjistit všechny nezbytné údaje,
 - bloky jako celek nejsou způsobilé pro přezkum ani jako podklad pro záznam bodů.
47. Obecná námitka neindividualizace přestupků
48. Podle žalobce:
- nelze zjistit, komu byla pokuta uložena,
 - kdy byla uložena,
 - kde měl být přestupek spáchán,
 - jaký konkrétní přestupek byl projednán.
49. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39, z něž dovozuje, že pokutový blok je nezpůsobilý jako podklad pro záznam bodů, pokud přestupek není popsán vůbec, není individualizován, není dostatečně konkretizován, nelze jej odlišit od jiného jednání. Tvrdí, že tento stav je dán u všech čtyř pokutových bloků.
50. Žalovaný ve svém vyjádření nejprve stručně rekapituloval dosavadní průběh řízení a následně uvedl své stanovisko k žalobním námitkám. Obsah žaloby se žalovanému jeví jako nacházející se přinejmenším na hranici přezkoumatelnosti, a to z důvodů dále podrobně uvedených.

51. Nesouvisející pokutové bloky uváděné v žalobě: Žalovaný uvádí, že žalobce v části II. písm. b) své žaloby poukazuje na údajné nedostatky pokutových (příkazových) bloků č. G 1498901, série HG/2014, č. F 0832677, série GF/2013, a č. C 1404971, série FC/2013. Žalovaný však konstatuje, že takové příkazové bloky nemají žádný vztah k oznámením o uložení pokuty v nyní projednávaném řízení. Podle žalovaného jde vzhledem k datu uvedených sérií zřejmě o z nedbalosti ponechané odkazy v použité námitkové šabloně, které se vztahují k jiným, v minulosti vedeným řízením o námitkách.
52. Nepředložené bloky vztahující se k projednávané věci: Žalobce dále namítal nedostatky pokutových bloků ze dne 28. 10. 2024, 4. 7. 2024, 19. 7. 2024 a 16. 1. 2025 (resp. správně 16. 1. 2024). Oznámení o uložení pokuty s těmito daty se podle žalovaného ve spisu skutečně nacházejí. Samotné příkazové bloky však ve správním řízení předloženy nebyly, nebyly posuzovány a žalobcem nebyly přiloženy ani k této žalobě.
53. Žalovaný proto uvádí, že se nemůže k obsahu nepředložených bloků věcně vyjádřit, neboť nemá k dispozici žádné podklady, jejichž nedostatky žalobce namítá. Současně uvádí, že žalobce dosáhl hranice 12 bodů za přestupek ze dne 28. 10. 2024, nikoli za údajný přestupek ze dne 16. 1. 2025. U posledně uvedeného jde podle žalovaného o chybu žalobce, který měl uvést datum 16. 1. 2024, přičemž toto je nejstarší z bodovaných jednání.
54. Charakter blanketního odvolání a procesní pasivita žalobce: Dále žalovaný upozorňuje na kvalitu námitek, které žalobce uplatnil v původním řízení. Žalobce nepodal žádné věcné námitky k oznámením o uložení pokuty, a jeho odvolání bylo navíc podáno pouze blanketně, bez jakéhokoliv odůvodnění či doplnění. Žalovaný uvádí, že správní orgány proto neměly možnost se k žádným konkrétním námitkám vyjádřit, protože žalobce žádné nevznášel.
55. Kvalitu podaných žalobních námitek žalovaný srovnává i s tím, že žalobce nyní namítá údajné nedostatky bloků, které nikdy nepředložil, případně bloků, které se projednávané věci vůbec netýkají.
56. Šablonovitost žalobních podání: Žalovaný uvádí, že žalobce v žalobě zpochybňuje i takové bloky, které se opakují doslovně, se stejnými čísly a sériemi, v řadě jiných řízení vedených před Městským soudem v Praze (např. sp. zn. 5 A 235/2018, 3 A 243/2018, 6 A 10/2019, 11 A 9/2019, 11 A 210/2021). Podle žalovaného tak žaloba obsahuje zcela identické námitky, včetně stejných označení bloků, což podle něj svědčí o šablonovitém postupu právního zástupce žalobce.
57. Žalovaný výslovně uvádí, že z obsahu žaloby plyne, že zástupce žalobce námitky pouze zkopíroval, případně změnil pořadí některých odstavců, aniž by je přizpůsobil skutečnému obsahu spisu.
58. K námitce žalobce, že záznam bodů nelze provést pouze na základě oznámení policie, žalovaný uvádí, že žalobce nerozporuje samotné skutky, nýbrž pouze hypotetické „administrativní vady“ pokutových bloků, které navíc nejsou součástí spisu a žalobce ani netvrdí, že je kdy viděl.
59. Žalovaný zdůrazňuje, že podle jeho názoru obstarané podklady jsou zcela dostatečné, že oznámení obsahují všechny náležitosti — datum, čas, identifikaci přestupce, místo, popis jednání i právní kvalifikaci — a že během správního řízení nevznikla žádná pochybnost, že ve všech čtyřech případech bylo o přestupcích žalobce pravomocně rozhodnuto příkazem na místě.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

60. K odkazu žalobce na rozhodnutí jiných krajských úřadů žalovaný dodává, že se jedná o nekonkrétní zmínky, ze kterých nelze zjistit skutkový stav, důvody ani právní posouzení v těchto věcech. Nejde o rozhodnutí nadřízených orgánů a jejich závěry proto žalovaného nijak nezavazují.
61. Žalovaný uzavírá, že všechny provedené záznamy byly učiněny podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., body byly připsány v souladu s přílohou zákona o silničním provozu, žádné pochybnosti o pravomocnosti a existenci přestupků nevznikly, žalobce neprokázal žádnou procesní ani věcnou vadu a ze všech uvedených důvodů je žaloba neopodstatněná.

III.

Posouzení žaloby

62. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili (souhlas žalobce byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. presumován) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
63. Žalovaný odvolací správní orgán – Ministerstvo dopravy, odbor agend řidičů – přezkoumal rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 19. 12. 2024, č. j. MHMP 2059930/2024/Raj, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů. Při rozhodování vycházel z obsahu správního spisu vedeného pod sp. zn. S-MHMP 1972173/2024 a z blanketního odvolání podaného zmocněncem žalobce.
64. Ze spisového materiálu plyne, že žalobci bylo dne 19. 11. 2024 doručeno oznámení o dosažení 12 bodů a výzva k odevzdání řidičského průkazu podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. Dne 20. 11. 2024 podal zmocněnec obecnou námitku proti „všem záznamům bodů“ a zároveň navrhl doplnit spis o všechny rozhodné podklady, zejména o rozhodnutí o přestupcích. Správní orgán I. stupně jej dne 22. 11. 2024 vyrozuměl o možnosti vyjádřit se k podkladům. Zmocněnec této možnosti využil dne 2. 12. 2024, avšak jeho podání obsahovalo pouze obecné poučení o náležitostech pokutových bloků, aniž by se vztahovalo k obsahu spisu.
65. Dne 19. 12. 2024 správní orgán I. stupně rozhodl o zamítnutí námitek a potvrdil, že žalobce ke dni 28. 10. 2024 dosáhl hranice 12 bodů. Rozhodnutí bylo zmocněnci doručeno prostřednictvím datové schránky dne 30. 12. 2024. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 13. 1. 2025 blanketní odvolání, přičemž přislíbil jeho doplnění do 20 dnů, což se nestalo. Správní orgán I. stupně proto odvolání postoupil odvolacímu orgánu bez dalšího vyzývání.
66. Odvolací správní orgán uvedl, že všechna oznámení o uložení pokuty, na jejichž základě byly záznamy bodů provedeny, obsahují všechny podstatné údaje, tedy datum, čas, identifikaci přestupce, označení vozidla, místo, popis jednání i jeho právní kvalifikaci. V průběhu správního řízení nevznikly žádné pochybnosti o tom, že o čtyřech přestupcích

žalobce bylo pravomocně rozhodnuto příkazem na místě Policií České republiky. Záznamy bodů byly provedeny v souladu s § 123b odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. a přiřazený počet bodů odpovídal bodovému hodnocení jednání uvedenému v příloze zákona. Odvolací správní orgán tak neměl pochybnosti o správnosti závěrů prvostupňového rozhodnutí.

67. Pokud jde o námitky žalobce, odvolací správní orgán zdůraznil, že původní podání zmocněnce ani blanketní odvolání neobsahovaly žádné konkrétní výhrady k jednotlivým záznamům bodů. Jednalo se o obecné, šablonovité námitky, které nijak nereagují na podklady obsažené ve spise a nenaznačují žádné reálné nesrovnalosti v oznámeních policie. Odvolací správní orgán připomněl judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. rozsudky vydané pod sp. zn. 9 As 96/2008, 7 As 94/2012, 1 As 1/2015, 6 As 245/2016-44), podle níž lze v řízení o námitkách podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb. přezkoumávat pouze to, zda existuje způsobilý podklad rozhodnutí, zda záznam odpovídá tomuto podkladu a zda odpovídá zákonnému bodovému ohodnocení. Správní orgán není oprávněn přezkoumávat zákonnost či formální nedostatky samotných příkazů na místě; presumpce správnosti aktů veřejné moci trvá, dokud nejsou zrušeny postupem zákonem předvídaným.
68. Odvolací správní orgán rovněž uvedl, že obecná a nekonkrétní tvrzení o vadnosti pokutových bloků nezakládají důvodné pochybnosti, které by odůvodňovaly povinnost prvostupňového orgánu vyžádat si originály příkazových bloků. Odkázal přitom i na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 174/2019, který se týká typizovaných postupů zmocněnce žalobce. Podle této judikatury lze obecné a šablonovité námitky hodnotit jako nevěrohodné a nezpůsobilé vyvolat pochybnosti o správnosti oznámení policie.
69. Odvolací správní orgán neshledal v řízení žádné procesní pochybení. Poukázal na to, že žalobce byl prostřednictvím svého zmocněnce řádně poučen o svých právech a měl dostatečný prostor k jejich využití. Vzhledem k tomu, že zmocněnec opakovaně v různých řízeních používá blanketní odvolání a následně čeká na výzvu k doplnění, přičemž jeho doplnění bývá založeno na typizované šabloně, nebyl správní orgán povinen jej v této věci vyzývat. Tento závěr opřel o judikaturu rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, zejména o rozsudek sp. zn. 4 As 113/2018, týkající se zneužití práva a šikanózních procesních postupů.
70. Odvolací správní orgán uzavřel, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem a judikaturou, jeho dokazování bylo dostačující a ve spise nebyly zjištěny pochybnosti o správnosti provedených záznamů. Rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů je proto zákonné a správné. Současně připomněl žalobci jeho povinnost podle § 123c odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb. odevzdat řidičský průkaz po nabytí právní moci rozhodnutí.
71. Z obsahu správního spisu soud ověřil, že k osobě žalobce byla evidována následující oznámení o uložení pokuty, která se stala podkladem pro rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o provedeném záznamu 12 bodů:
72. 1. Přestupek ze dne 28. 10. 2024 – Dobřichovice, ul. 5. května
73. Podle oznámení o uložení pokuty v příkazním řízení ze dne 29. 10. 2024 se žalobce dopustil přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích tím, že v obci překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 20 km/h a více. Místem spáchání přestupku byly Dobřichovice, ulice 5. května.
74. 2. Přestupek ze dne 19. 7. 2024 – Svinaře, ul. Řevnická 65

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

75. Z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 22. 7. 2024 vyplývá, že žalobce se dne 19. 7. 2024 dopustil přestupku tím, že v obci překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem o 10 km/h a více. Přestupek byl spáchán ve Svinařích, v ulici Řevnická 65.
76. 3. Přestupek ze dne 4. 7. 2024 – Beroun–Hostim, ul. Karlštejská
77. Z oznámení o uložení pokuty v příkazním řízení ze dne 5. 7. 2024 za přestupek spáchaný dne 4. 7. 2024 vyplývá, že žalobce při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší povolenou rychlost. Místem spáchání bylo Beroun–Hostim, ulice Karlštejská 28.
78. 4. Přestupek ze dne 16. 1. 2024 – Beroun, ul. Pražská (Závodí)
79. Podle oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 17. 1. 2024 se žalobce dne 16. 1. 2024 dopustil přestupku tím, že v obci překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem o 20 km/h a více. Přestupek byl spáchán v Berouně, v ulici Pražská 276/40, část Závodí.
80. S ohledem na vyjádření žalovaného, který namítl, že žalobce napadá pokutové bloky, které nejsou ve spise, soud usnesením ze dne 27. 1. 2026, č. j. 8A 121/2025-40, vyzval žalobce k odstranění nejasností a předložení napadených pokutových bloků. Žalobce soudu sdělil, že jím uváděná data odpovídají dni spáchání přestupku, nikoli datu vystavení blokové pokuty.
81. Řízení o žalobě proti rozhodnutí vydanému ve věci námitek proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů se vyznačuje specifickým a judikaturou podrobně vymezeným rozsahem přezkumu. Podle § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů a vychází přitom ze skutkového a právního stavu, který existoval v době rozhodování správního orgánu. Zároveň je však nutno respektovat, že samotné řízení podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, má materiálně velmi úzký účel a tomu odpovídají i hranice správního a následně soudního přezkumu.
82. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu je předmětem řízení o námitkách výhradně ověření, zda provedený záznam bodů vychází ze způsobilého podkladu, zda byl správně převzat do evidence a zda počet bodů odpovídá příloze zákona. Správní orgán tedy posuzuje toliko zda existuje pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu, které je způsobilým podkladem podle § 123b odst. 1 a 2 zákona, zda byl údaj o tomto rozhodnutí správně promítnut do evidence řidiče a zda byla právní kvalifikace odpovídajícím způsobem převedena na počet bodů dle přílohy zákona.
83. Judikatura Nejvyššího správního soudu tento rozsah opakovaně potvrzuje. V ustálené judikatuře, zejména v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 -44, je zdůrazněno, že správní orgán v řízení podle § 123f „*není oprávněn přezkoumávat správnost a zákonnost aktů, na jejichž základě byl záznam proveden*“, neboť tyto akty požívají presumpci správnosti, dokud nejsou zákonem předvídaným postupem zrušeny. Přezkum samotného rozhodnutí o přestupku tedy do řízení o námitkách nepatří.
84. Povinnost správního orgánu vyžádat si originál rozhodnutí o přestupku — typicky pokutový blok — judikatura připouští jen výjimečně. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2015, č. j. 1 As 1/2015-33, je správní orgán povinen doplnit dokazování tehdy, pokud vzniknou důvodné pochybnosti, že přestupek byl skutečně spáchán, a to buď na základě konkrétních tvrzení řidiče, nebo na základě nedostatků, které je možno vyčíst již

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

z oznámení policie. Konkrétně v uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud uvádí: „Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů, může proti němu podat obecnímu úřadu s rozšířenou působností námitky. Předmět řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je posouzení, zda byl tento záznam proveden v souladu se zákonem. V řízení o námitkách již nelze věcně přezkoumávat právní podklad pro rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů (srov. rozsudek ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44). Zpravidla tak již nelze uplatňovat námitky, které mohly být uplatněny v řízení o přestupku, či v přezkumu rozhodnutí o přestupku. Lze však argumentovat tím, že řidič přestupek vůbec nespáchal, přesto mu však byly v registru zaznamenány body, případně, že ke spáchání sice došlo, nicméně byl zaznamenán nesprávný počet bodů (rozsudek ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44).

85. K povaze oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, a k jeho vlivu na provedení záznamu bodů, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[o]známení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené.“ (rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS.).
86. Co se rozumí těmito pochybnostmi, soud upřesnil v rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 - 74. V tomto rozhodnutí uvedl, že uvedené „nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“
87. Jako nedostatečné oznámení zakládající pochybnosti uvedených údajů soudy označily např. takové, které se týkalo přestupku spáchaného jiného dne než přestupek, který měl být v bodovém systému evidován (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 82), nebo z něhož nelze spolehlivě zjistit, jakého přestupku se měl řidič dopustit (rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103).
88. Lze tedy shrnout, že správní orgán má za povinnost opatřit další důkazy o tom, že byl spáchán přestupek dle popisu v oznámení, pouze vyskytnou-li se pochybnosti, že řidič přestupek spáchal. Tyto pochybnosti mohou vyvstat na základě řidičových konkrétních či podložených tvrzení, nebo na základě pochybností pramenících z kvality oznámení o uložení blokové pokuty.
89. Obdobně v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44, soud zdůraznil, že tvrzení řidiče musí být konkrétní, obsahovat věcný rozpor mezi údaji v oznámení a dalšími podklady, nikoliv pouhou paušální kritiku nebo obecné teze o formálních vadách blokového řízení. Obecné, šablonovité či mechanicky opakované námitky nejsou způsobilé vyvolat povinnost správního orgánu vyžádat si pokutové bloky.
90. V rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, Nejvyšší správní soud výslovně uvedl: „V řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb.,

o provozu na pozemních komunikacích, může správní orgán vyhodnotit paušální, typizované námitky, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, jako a priori nevěrohodné a není povinen si v takové situaci vyžadovat originály pokutových bloků.“

91. Z uvedeného vyplývá, že rozsah soudního přezkumu v daném typu věci je determinován limity přezkumu správního. Soud tedy hodnotí, zda správní orgány postupovaly v intencích § 123f zákona o silničním provozu a v souladu se zásadou presumpce správnosti správních aktů.
92. Z obsahu správního spisu soud ověřil, že žalobce prostřednictvím svého zmocněnce sdělil správnímu orgánu, že nesouhlasí se všemi provedenými záznamy bodů v registru řidičů. Navrhl doplnění dokazování a doplnění správního spisu o „způsobilé podklady“, tedy o rozhodnutí, jimiž měl být uznán vinným ze spáchání přestupků, které vedly k dosažení 12 bodů. Tvrdil, že pouze pravomocná rozhodnutí, která nevzbuzují žádné právní ani formální pochybnosti, mohou být způsobilým podkladem pro záznam bodů.
93. Žalobce dále obsáhle citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, sp. zn. 1 As 353/2018-52, z něhož dovozoval obecné požadavky na individualizaci skutku a formální náležitosti pokutového bloku. Zároveň požádal správní orgán, aby mu – poté, co doplní správní spis o rozhodnutí o přestupcích a zahájí řízení o námitkách – tato rozhodnutí zaslal do datové schránky.
94. Z obsahu podání nazvaného „vyjádření se k podkladům správního spisu“ vyplývá, že žalobce namítl i „nesprávné vyplnění pokutových bloků“, ovšem bez uvedení konkrétních skutkových okolností nebo konkrétních údajů, které měly být vyplněny nesprávně. Namísto toho žalobce odkázal na rozhodnutí jiných krajských úřadů, v nichž byla posuzována způsobilost pokutových bloků pro záznam bodů, avšak tato rozhodnutí se týkala zcela jiných přestupků a jiných pokutových bloků, než které byly podkladem v projednávané věci.
95. Ze správního spisu tak vyplývá, že žalobce neuplatnil v námitkovém řízení jedinou konkrétní a individualizovanou námitku, která by mířila na nesrovnalosti v oznámeních o uložení pokuty příkazem na místě, jež byla podkladem pro záznam bodů.
96. Z výše uvedených judikатурních závěrů vyplývá, že správní orgán je povinen doplňovat dokazování a vyžadovat originály pokutových bloků pouze tehdy, pokud se v řízení vyskytnou důvodné a konkrétní pochybnosti o správnosti či úplnosti údajů uvedených v oznámeních o uložení pokuty příkazem na místě. Tyto pochybnosti mohou být založeny buď věcně specifikovanými tvrzeními řidiče, anebo zjištěnými nedostatky samotného oznámení, tj. tehdy, pokud by již z podkladu založeného ve spise nebylo možné seznat, kdo, kdy, kde a jakého jednání se měl dopustit (body 129–137).
97. V projednávané věci byla ve správním spise založena čtyři oznámení policie o uložení pokuty příkazem na místě, z nichž jednoznačně vyplývaly všechny rozhodné skutečnosti. Z každého oznámení bylo možno bez pochybností zjistit osobu přestupce, datum spáchání přestupku, místo spáchání přestupku, popis protiprávního jednání, ustanovení právního předpisu, které bylo porušeno, uloženou sankci a označení oprávněné osoby, která pokutu uložila.
98. Oznámení tak splňovala požadavek na individualizaci skutku a tvořila způsobilý podklad pro provedení záznamu bodů podle § 123b zákona č. 361/2000 Sb. Na jejich základě

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nevznikly žádné pochybnosti o tom, že přestupky byly projednány příkazem na místě a pravomocně ukončeny.

99. V této procesní situaci bylo na žalobci, aby svá tvrzení o nesprávnosti podkladů individualizoval způsobem, který mohl založit důvodné pochybnosti o údajích v oznámeních policie. To však žalobce neučinil. V námitkách podaných ve správním řízení pouze obecně uvedl, že „nesouhlasí se všemi provedenými záznamy bodů“ a žádal doplnění spisu o „způsobitelné podklady, tedy rozhodnutí o přestupcích“. Jeho podání neobsahovalo jedinou konkrétní námitku, která by se vztahovala k některému z oznámení založených ve spise, neobsahovalo žádné tvrzení o nesprávnosti konkrétního údaje, žádnou skutkovou alternativu, žádný údajný rozpor mezi oznámením a blokovým rozhodnutím, ani žádný důkazní návrh.
100. Stejně obecný charakter mělo i jeho „vyjádření se k podkladům správního spisu“, v němž pouze zopakoval, že pokutové bloky mohou obsahovat vady, aniž by tvrdil, že jakákoliv taková vada má nastat právě u bloků odpovídajících jeho případům. Odkazy na rozhodnutí jiných správních orgánů, která posuzovala jiné přestupky a jiné pokutové bloky, nelze považovat za tvrzení vztahující se ke skutkovému stavu projednávané věci. Takto formulované námitky jsou obecné, neindividualizované a skutkově prázdné.
101. Za této situace správní orgán nepochybil, pokud dovedl, že námitky žalobce nemají potenciál vyvolat pochybnost o správnosti údajů v oznámeních policie. Jelikož žádná taková pochybnost nevystala ani z obsahu samotných oznámení, nenastala situace, která by zakládala povinnost správního orgánu vyžádat si pokutové bloky či jinak doplňovat dokazování. Tím spíše ne, protože oznámení byla čitelná, úplná a obsahovala všechny náležitosti, jejichž absence by mohla zakládat závěr o nedostatečné kvalitě podkladu.
102. V tomto směru soud konstatuje, že žalobce v námitkovém řízení neuvedl žádnou konkrétní skutkovou okolnost, která by mohla zpochybnit údaje uvedené v oznámeních policie, a tedy ani nezaložil povinnost správního orgánu doplnit dokazování způsobem požadovaným v judikatuře. Správní orgán se proto plně držel zákonných mezí řízení podle § 123f zákona o silničním provozu a jeho postup nelze považovat za nezákonný.
103. Soud se dále zabýval jednotlivými žalobními námitkami, v nichž žalobce tvrdí, že pokutové bloky, které měly být podkladem provedeného záznamu bodů, vykazují zásadní formální nedostatky, pro něž nejsou způsobilé být podkladem bodového hodnocení. Tyto námitky žalobce vztahuje k jednotlivým „kolonkám“ pokutových bloků, přičemž namítá zejména absenci či neúplnost identifikačních údajů přestupce, údajů o době, místě a popisu skutku, právní kvalifikaci, formě zavinění, výměře pokuty a údajích o oprávněné osobě.
104. Jak však bylo shora uvedeno, předmětem přezkumu v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu a následně v řízení soudním není obsah pokutového bloku jako rozhodnutí o přestupku, nýbrž oznámení policie o uložení pokuty příkazem na místě, která tvoří podklad pro záznam bodů. Správní orgán je povinen doplnit dokazování pouze tehdy, vzniknou-li důvodné pochybnosti o údajích obsažených v těchto oznámeních. Tyto pochybnosti však z tvrzení žalobce ani z obsahu spisu nevyplývají. Všechny žalobní námitky směřují výlučně proti domnělým vadám pokutových bloků, nikoliv proti oznámením, která byla ve spise obsažena. Soud přesto v zájmu úplnosti posuzuje jednotlivé okruhy námitek v jejich logickém sledu.

105. Žalobce namítá, že v pokutových blocích chybí či jsou neúplné údaje o totožnosti přestupce, což má dle jeho názoru zpochybňovat způsobilost rozhodnutí být podkladem pro záznam bodů.
106. Tato námitka není důvodná. Předně je třeba uvést, že správní orgány nevycházely z pokutových bloků, ale z oznámení policie. Z těchto oznámení je zcela jednoznačně patrné, komu byla pokuta uložena; identifikace přestupce je v nich uvedena úplně a bez pochybností. Žalobce neuvedl žádnou konkrétní skutečnost, která by jakkoliv zpochybňovala, že pokuta byla uložena jeho osobě, ani neuvedl žádný rozpor mezi oznámením policie a skutečným stavem. Pouhá obecná tvrzení o nečitelných údajích na bloku nezakládají pochybnost o údajích v oznámení.
107. Žalobce tvrdí, že doba spáchání přestupků není uvedena přezkoumatelně, případně je nečitelná či neúplná.
108. Ani tato námitka není důvodná. Oznámení policie obsahují přesné údaje o datu a čase spáchání každého z přestupků. Tyto údaje jsou jednoznačné a žalobce nijak nezpochybňuje jejich pravdivost. Ani zde neuvedl jedinou konkrétní skutečnost, která by nasvědčovala tomu, že se v době uvedené v oznámení přestupku nedopustil nebo jej spáchat nemohl. Obecné tvrzení o „nečitelnosti bloku“ nemůže založit pochybnost o údajích v oznámení policie.
109. Podle žalobce nejsou pokutové bloky dostatečné v označení místa přestupku, neboť názvy obcí či ulic jsou údajně uvedeny neúplně či nesrozumitelně.
110. Oznámení policie ve spise tato pochybení nevykazují. Místo spáchání přestupku je v každém z oznámení uvedeno jednoznačně a plně standardním způsobem (Dobřichovice, ul. 5. května; Svinaře, ul. Řevnická; Beroun–Hostim, ul. Karlštejská; Beroun, ul. Pražská – Závodí). Na jejich základě nevznikla žádná pochybnost o individualizaci skutku. Žalobce nedoložil ani netvrdil jakoukoli konkrétní nesrovnalost mezi skutečným místem a údajem v oznámení.
111. Žalobce tvrdí, že popis skutku v pokutových blocích je vágní a neumožňuje identifikovat, jakého jednání se měl dopustit.
112. Ani tato námitka není podložena konkrétními skutečnostmi vztahujícími se k projednávané věci. Popis skutku v oznámeních policie je zcela jednoznačný: ve všech čtyřech případech se jedná o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, vždy s uvedením rozmezí překročení (10+ km/h nebo 20+ km/h) a explicitním určením, zda se jednalo o překročení rychlosti v obci či mimo obec. Žalobce neuvedl jediný konkrétní rozpor mezi jeho jednáním a popisem obsaženým v oznámení.
113. Žalobce namítá, že právní kvalifikace je uváděna pouze „ve zkratce“, např. jako „§ 18“, aniž by bylo uvedeno, o který zákon a odstavec se jedná.
114. Oznámení policie obsahují plnou právní kvalifikaci přestupků, včetně odkazu na konkrétní ustanovení zákona o silničním provozu. Žalobce neuvádí žádnou konkrétní chybu, která by měla nastat v některém z oznámení vztahujících se k jeho věci. Tvrzení o vadách pokutových bloků, které nebyly podkladem záznamu bodů, není relevantní.
115. Žalobce tvrdí, že ve spise chybí údaj o formě zavinění.
116. Forma zavinění není povinnou náležitostí oznámení policie o uložení pokuty v příkazním řízení. Zákonný rámec řízení o námitkách se formou zavinění nijak nezabývá a tato námitka

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

je zcela mimo rozsah přezkumu, jenž se dle ustálené judikatury vztahuje pouze na existenci a obsah způsobilého podkladu, nikoliv na správnost rozhodnutí o přestupku.

117. Žalobce namítá, že výše pokuty nebyla zřejmá.
118. Ani tato námitka nesměřuje proti údajům obsaženým v oznámeních policie. Ta uvádějí výši uložené pokuty srozumitelně. Žalobce neuvedl jediný konkrétní rozpor či pochybnost vztahující se k této věci.
119. Tyto námitky žalobce opírá o tvrzení o nesprávnosti či neúplnosti údajů v pokutovém bloku, jakož i o nečitelnost podpisů či údajů o oprávněné osobě.
120. Správní orgán však vycházel z oznámení policie, nikoliv z bloků samotných. Oznámení obsahují označení policisty, který rozhodnutí vydal, v identifikovatelné a jednoznačné podobě. Ani zde žalobce neuvedl jedinou konkrétní skutečnost spočívající v rozporu mezi oznámením a skutečným stavem.
121. Žalobce namítá nečitelnost kopií pokutových bloků. Správní spis však žádné kopie pokutových bloků neobsahoval. Správní orgán rozhodoval na základě oznámení policie, která vadu čitelnosti nevykazuje. Ani tato námitka tedy nemůže zpochybnit zákonnost záznamu bodů.
122. Žalobní námitky žalobce jsou obecné, neindividualizované a skutkově nepodložené. Žádná z nich se netýká konkrétních údajů uvedených v oznámeních policie založených ve spise. Neobsahují žádné věcné tvrzení ani údajný rozpor, který by mohl zpochybnit existenci či obsah způsobilého podkladu záznamu bodů. Správní orgány proto postupovaly v souladu se zákonem, pokud dokazování dále nedoplňovaly a spokojily se s obsahem oznámení policie.
123. Soud uzavírá, že žalobní námitky, stejně jako námitky uplatněné ve správním řízení, nebyly způsobilé zpochybnit zákonnost provedeného záznamu bodů. Žalobce po celou dobu řízení setrval na obecných a neindividualizovaných tvrzeních, která mířila výlučně na domnělé formální vady pokutových bloků, jež navíc nebyly podkladem napadeného rozhodnutí. Ani v jednom bodě neuvedl konkrétní skutečnost vztahující se k údajům obsaženým v oznámeních policie založených ve správním spise, která by mohla vyvolat pochybnosti o jejich správnosti, úplnosti či věrohodnosti, a tudíž ani nezaložil povinnost správních orgánů vyžadovat originály pokutových bloků či jinak doplňovat dokazování.
124. Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě obsahovala ve všech případech jednoznačné údaje o osobě přestupce, datu, místě a popisu protiprávního jednání i o právní kvalifikaci skutku. Správní orgány proto postupovaly v souladu s § 123f zákona o silničním provozu, když tato oznámení považovaly za způsobilý podklad pro záznam bodů a žádné další dokazování neprováděly. Soud neshledal, že by správní orgány postupovaly v rozporu se zákonem nebo že by jejich úvahy byly v rozporu s obsahem správního spisu.
125. Za této situace soud nemá důvod pochybovat o zákonnosti ani správnosti napadeného rozhodnutí, neboť záznam 12 bodů byl proveden na základě věcně i formálně způsobilých podkladů a řízení o námitkách proběhlo v mezích zákonem vymezeného rozsahu přezkumu.

IV.**Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení**

126. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
127. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. březen 2026

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.